

Пілявський Анатолій Васильович

Інженер-теплоенергетик,
фахівець у галузі газифікації та
газопостачання, управлінець

Народився 27 грудня 1936 р. у с. Кінецьпіль Первомайського району Миколаївської області.

У 1959 р. закінчив теплоенергетичний факультет Одеського політехнічного інституту.

А. В. Пілявський розпочав трудову діяльність майстром на Усол'є-Сибірському хімічному комбінаті Іркутської області. Тут пройшов шлях начальника ділянки, заступника начальника, начальника цеху теплопродуктопроводів, заступника головного енергетика. Брав участь у створенні великих хімічних виробництв, які виготовляли ракетне паливо, каучук, хімічне волокно та іншу продукцію для космічної галузі.

З 1968 р. Анатолій Васильович обіймав посаду заступника начальника цеху з виробництва зварювальних газів на Чорноморському суднобудівному заводі (м. Миколаїв).

У 1971 р. він став головним інженером управління «Миколаївгаз», а наступного року — начальником новоствореного Миколаївського обласного управління газового господарства.

Протягом 28 років його роботи на цій посаді були збудовані експлуатаційні бази в Березнігуватському, Баштанському, Новоодеському, Очаківському управліннях газових господарств, Новобузький ГНП, Миколаївська експлуатаційна база автогосподарства на 400 автомашин, найбільша в Україні станція скрапленого газу у м. Первомайськ, реконструйована Миколаївська ГНС, побудована станція переоснащення автомобілів на скраплений газ, база відпочинку «Тілігул».

Разом з іншими фахівцями галузі Анатолій Пілявський брав участь у газифікації населених пунктів регіону Північного Причорномор'я, запровадженні нових технологій і способів будівництва міжселищних газопроводів та розподільних мереж із поліетиленових труб.

Так у той період Інститут електрозварювання ім. Є. О. Патона АН УРСР запропонував використовувати під час спорудження підземних газопроводів поліетиленові труби. Технічні умови з виготовлення поліетилену для проектування та будівництва газопроводів із поліетиленових труб розробляли Саратовський інститут «ДіпроНДІгаз» та Київський інститут «УкрНДІінжпроект» і новостворений Миколаївський інститут «Украгроінжпроект». Як керівник підприємства активно сприяв реалізації таких проектів. Полігоном для вивчення властивостей поліетиленових газопроводів став Новоодеський район Миколаївської області.

Анатолій Васильович приділяв багато уваги обліку природного газу, телемеханізації газорегуляторних пунктів, контролю стану підземних газопроводів, безпеці використання газу в побуті, охороні праці на виробництві, пожежній безпеці.

Неодноразово був депутатом Миколаївської обласної ради народних депутатів.

Нагороджений медалями «За трудову відзнаку», «За трудову доблесть», «Ветеран праці», грамотою Держнафтогазпрому.

Пілят Станіслав Тадейович

Доктор філософії, професор,
інженер-технолог, фахівець
у галузі нафтопереробки
та нафтохімії

Народився 25 січня 1881 р. у м. Львів.

З 1899 р. після завершення навчання у Львівській гімназії здобував вищу освіту в європейських університетах: закінчив короткі студії у Львівській політехніці, навчався у Берлінській політехніці, університетах Вюрцбурга і Лейпцига. У 1904 р. у Лейпцизькому університеті здобув науковий ступінь доктора філософії в галузі хімії.

У 1904–1905 рр. Станіслав Пілят працював у Галицькому нафтовому товаристві в Бориславі та на нафтопереробному заводі в Пардубіце (Чехія). Упродовж 1905–1908 рр. був хіміком, технічним керівником НПЗ у м. Кросно (Польща). Протягом 1909–1918 рр. керував відділом дистиляції нафтових олив на нафтопереробному заводі «Vega» в м. Плосшті (Румунія), обіймав посаду технічного директора державного НПЗ «Польмін» у Дрогобичі.

Із 1918 р. доктор С. Т. Пілят працював на різних посадах у нафтопереробній галузі Польщі: очолював відділ нафтоперероб-

ної ліквідаційної комісії з організації нафтової галузі, був інспектором нафтопереробних заводів, технічним радником Галицького карпатського нафтового товариства, директором нафтового концерну «Домброва». Брав участь у модернізації польських НПЗ та в побудові державного газогону.

З 1922 р. Станіслав Тадейович читав курс лекцій із технології нафти і газу у Львівській політехніці. В 1924 р. він створив та очолив на хімічному факультеті цього вишу кафедру технології нафти і газу.

У 1926–1928 рр. професор С. Т. Пілят керував державним заводом «Польмін» у Дрогобичі, а також заснував і очолив Синдикат нафтопереробної промисловості «Полнафт», у межах якого керував реконструкцією НПЗ в Єдліче. З 1929 р. повністю присвятив себе науково-педагогічній діяльності в Львівській політехніці. Протягом 1939–1941 рр. продовжував свою наукову роботу у співпраці з АН УРСР.

Станіслав Пілят розвивав напрям досліджень, започаткований у Львівській політехніці Романом Залозецьким. Вивчав склад нафт, нафтових фракцій та їх фізико-хімічні властивості, процеси окиснення нафтових вуглеводнів, зокрема ароматичних, одержання на основі нафти карбонових і сульфокислот, досліджував склад кислого гудрону, розробляв методи його утилізації, вивчав переробку ненасичених вуглеводнів, їх полімеризацію для отримання синтетичного бензину. Багато розробок ученого були впроваджені у виробництво (зокрема у Румунії та Мексиці).

С. Т. Пілят — автор понад 50 наукових праць і 18 патентів, двох монографій. Він брав активну участь у вітчизняних та зарубіжних нафтових конгресах і конференціях, був членом багатьох міжнародних наукових товариств, підготував плеяду відомих фахівців нафтопереробної та нафтохімічної галузі (Є. Нейман-Пілят, Я. І. Середа та ін.).

Загинув 4 липня 1941 р. у Львові.